

Ved loven, der træder i kraft til et af justitsministeren fastsat tidspunkt, er der tilvejebragt særligt lovgrundlag for *udlevering til Finland, Island, Norge og Sverige* af personer, der efter beslutning truffet i henhold til forsorgslovgivningen i disse lande skal anbringes på *institution eller andet særligt opholdssted*. For *danske statsborgeres udlevering* gælder den særlige bestemmelse, at udlevering kun kan finde sted, såfremt han har bopæl i det land, hvis myndigheder søger ham udleveret, og beslutningen angår forsorg eller behandling, som mest hensigtsmæssigt kan iværksættes i dette land. Der er endvidere grund til at fremhæve, at enhver, som søges udleveret — eventuelt ved sin værge — kan begære *domstolsprøvelse* af, om betingelserne for en beslutning om udlevering er til stede.

Ved lovforslagets fremsættelse udtalte *justitsministeren* bl. a. følgende:

„Lovforslaget er udarbejdet i nordisk samarbejde med udgangspunkt i nogle rekommandationer fra Nordisk Råd om fuldbyrdelse af beslutninger truffet af administrative myndigheder i andet nordisk land.

Udlevering mellem de nordiske lande af personer, der er undvejet eller bortgået fra anstalter m. v., finder allerede sted i dag som et led i samarbejdet mellem politimyndighederne i de nordiske lande. Bistandsydelsen angår navnlig mindreårige, der er bortgået fra børne- eller ungdomshjem, samt børneværnselever og — i mindre omfang — sindssyge og åndssvage. Udleveringen har undertiden kunnet gennemføres på grundlag af samtykke fra de pågældende, men har i øvrigt fundet sted i henhold til loven om udlændinges adgang til landet.

Under de nordiske forhandlinger har der været enighed om, at det må anses for hensigtsmæssigt at søge gennemført regler om udlevering, der er fastsat under særlig hensyntagen til den specielle kategori af personer, der her er tale om; spørgsmålet om udlevering af en person til fortsat forsorg eller behandling bør således vurderes ikke ud fra fremmedpolitimæssige hensyn, men alene ud fra overvejelser af, hvor forsorgen eller behandlingen bedst kan gennemføres. Hertil kommer, at det kan være tvivlsomt, om fremmedloven i fornødent omfang giver fuldt tilstrækkelig hjemmel til udlevering. . . “

Lovforslaget fik ved *1. behandling* tilslutning fra alle ordførere bortset fra *Poul Dam* (SF), der fremhævede generelle betænkkeligheder ved administrativ frihedsberøvelse.

Lovforslaget blev ved *3. behandling* vedtaget enstemmigt med 139 stemmer; 2 medlemmer (VS) tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.